

של הספארי ורשות הטבע והגנים. השניים הבינו כי מדובר בעטלף ממין אשף מצוי, עטלף חרקים בינוני בגודלו, הנפוץ בכמה ערים ברחבי הארץ וחובב מושבע של מבנים נטושים. העטלפים זיהו, ככל הנראה, את הבית הנטוש והחליטו להקים שם מושבה. מושבות כאלה נבנות בכל פעם לאחר תקופת ההזדווגות. הנקבות שהתעברו אינן זקוקות עוד לזכרים והן ממהרות לסלק אותם מהאזור או לעזוב בעצמן את מקום המפגש ולהקים לעצמן משכן חלופי.

ואכן, בתוך חדר המשפחה היו כ-20 נקבות מיניקות ואיתן גורים רבים, חלקם תלויים עדיין על האימהות שלהם במהופך וחלקם נאחזים בכוחות עצמם בתקרה. רוב הגורים היו חלשים ומיובשים מאוד, מכיוון שהאימהות שהצליחו להיכנס לא מצאו את דרכן החוצה כדי להביא מספיק מזון לגורים שנגמלו מההנקה. שמוליק ועומרי החלו לאסוף את העטלפים ולהכניס אותם לארגזים.

המחזה היה הזוי - מעליהם חגו כמאה עטלפים, כמו במסיבה גדולה, והשניים נאבקו בעטלפים המעופפים שלא ממש ששו להיכנס לארגזים. לאחר פעולת האיסוף המייגע, נלקחו הארגזים לבית החולים בספארי כדי להעניק טיפול תומך ומחזק לאימהות ולגורים ולהשיב אותם לטבע בהקדם.

בעת שהמטפלים דאגו לחימום העטלפים והעניקו להם נוזלים ומזון, נשמעו קולות מצוקה מתוך אחד הארגזים. מארגז אחר נשמעו קולות בתגובה, והמטפלים מיהרו לבדוק מי משמיע את כל הקולות האלה.

לעטלפים יש שני סוגי קולות - קולות של התמצאות במרחב וקולות ליצירת תקשורת. הקולות שנשמעו היו קולות מהסוג השני, ועד מהרה התגלתה בארגז אחד גורה קטנה ובארגז השני נקבה בוגרת - ככל הנראה אמה. כשאיחדו ביניהן פסקו הקולות.

הטיפול האינטנסיבי בעטלפים נמשך 24 שעות. לאחר מכן עומרי, שמוליק והפקח עזרא חدد נשאו את העטלפים בארגזים לרכב גדול ונסעו לגן לאומי בית גוברין. שם, בתוך אחת המערות, שחררו את העטלפים שזכו לחזור למשכן שמתאים וראוי להם. ולבטח בימים אלה גם המשפחה האשקלונית מסיימת לשפץ את ביתה וגם היא תשוב למשכן ראוי.

הכותבת היא דוברת הספארי ברמת גן

עטלף אשף מצוי, חובב מבנים נטושים צילום עזרא חדד

פלישת העטלפים

עשרות עטלפים, בהם נקבות וגורים, התגלו בבית מגורים באשקלון, הובאו לבית החולים לטיפול תומך והושבו אל הטבע

כתבה: שגית הורוביץ

ריח מוזר עלה באפס של השיפוצניקים שנכנסו לבית מגורים באשקלון (המשפחה ביקשה לשפץ את הבית בטרם תשוב לגור בו, לאחר תקופה ממושכת שבה נעדרו ממנו), ואט אט נשמעו גם קולות צפצוף משונים. הפועלים מיהרו לחדר שממנו בקעו הקולות, וכאשר פתחו את הדלת התגלה לעיניהם מראה בלתי נתפס - כמאה עטלפים, בוגרים וצעירים, מילאו את החדר כמעט עד אפס מקום. הפועלים המבוהלים התקשרו למוקד הסביבה וביקשו עזרה מיידית. תוך זמן קצר הגיעו למקום עומרי בוכניק, פקח רשות הטבע והגנים, ושמוליק לנדאו, המטפל הראשי של בית החולים לחיות בר